

Český svaz chovatelů
p. Marušák
Maškova č. 3
Praha 8 - Kobylisy.

1. 8. 2014

Šlechtitelský plán koburských skřivanů.

Musíme si v první řadě uvědomit, že koburský skřivan pochází z Německa, proto se musíme řídit vzorníkem německým a těmto holubům se co nejvíce přiblížit. Nejlepší školou pro nás je navštívit zemi původu, dle možnosti do vlastního chovu přivést nějakého špičkového holuba, ne množství ale skutečnou kvalitu, čímž zároveň osvěžíme krev. Můžeme dnes již říci, že někteří naši skřivani jsou na velmi pěkné úrovni, v některých případech i lepší. U některých německých holubů se často potkáváme s opeřenou nohou, zažloutlým okem a hlavně zrdcadlí v ocase, což se v Německu netrestá.

Koburský skřivan má 3 varianty a to kapratý, pruhový a bezpruhý. U všech těchto variant si musíme uvědomit, že je to holub užitkový. Ideální skřivan má mít rozpětí křídel 82 cm a váhu kolem 70 deko. Je to silný, štíhlý holub, živého a energetického zezření. Holub, když nemá 500 g a 75 cm, musí být z chovu vyřazen, i když je sebepěknější. V každém případě si nemůžeme dovolit upravovat německý ani český vzorník, které jsou pro nás zákonem. Musíme se zaměřit na nedostatky našich holubů. Zde by nám měli pomoci i posuzovatelé, seznámit se se vzorníkem a řádně se proškolit.

Nejnáročnější je skřivan s kapratou kresbou, která musí být pravidelně rozložena přes křídla, která musí pěkně krýt záda, chceme, aby byla vytvořená pravidelně se střídajícími, ostrými, tmavými a světlými trojúhelníčky stejných rozměrů, jen s tím rozdílem, že tmavé stojí na vrcholu a světlé na základě. Trojúhelníčky musí býti těsně u horního okraje pera, řadí se jeden vedle druhého a směrem k pruhům se zvětšují.

U pruhového skřivana se musíme zaměřit na tvar pruhu, nesmí být náznak třetího pruhu, pruhy musí být pravidelné, pokud možno stejně široké, dlouhé přes celou šířku křídla, nesmí být sbíhavé, zubaté, což někdy připomíná tvar pily. Pruh nesmí být zahnědlý ani narezlý. U všech tří variant se musíme zaměřit na tmavší barvu letek, okrová barva hrudi musí být výrazná, ale nesmí sahat hodně vysoko, ani zabíhat pod břicho. Krk musí být matně šedý -zelený, bez výrazného či kovového -fialového lesku. Musíme dbát na pěknou stříbřitost štítů, pěkný kontrast tmavých letek. Barva se nesmí podobat žitné mouce.

U všech tří variant musíme stejně dbát na silnou, při tom úměrnou štíhlou postavu s širokou a mohutnou hrudí, úzkou hlavou, oko živé, až červené, obočnici jednoduchou, světlou jen mírně narůžovělou. Zob světlý jen u kapratých je dovolena mírně rohová špička. Nohy neopeřené, středně vysoké, červené, ocas delší, uzavřený bez zrdcadel.

Toto je náš chovatelův plán, je důležité se k němu co nejvíce přiblížit. Chceme aby nám pomohli i posuzovatelé, pro některé je holub skřivan málo známý. S novým oceněním to bude ještě obtížnější.

Chovu zdar! Za Klub koburských skřivanů a římanů:

Nezval Leoš – místopředseda klubu

Vobecký Vlastimil – člen výboru

Kobian František – předseda ref. komise